

Протокол

№

гр. София, 19.09.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26
състав**, в публично заседание на 19.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **3345** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 10:57 часа се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ „ЛИГЪЛ КОНСУЛТ“ ЕООД – редовно уведомен чрез пълномощника си, не се явява. Представява се от АДВ. Л., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ ДИРЕКТОР НА ТД НА НАП - С. – редовно уведомен, се представява от ЮРК. Й., с пълномощно по делото.

СГП – редовно призована, не изпраща представител.

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не съществуват процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА депозирана на 27.06.2023 г. Молба от процесуалния представител на ответника - юрк. Й. с приложена към нея Справка за проверка на статуса на издадено квалифицирано удостоверение за електронен подпис (КУЕП) на длъжностното лице, издало административния акт.

ДОКЛАДВА постъпила на 10.07.2023 г. Молба от процесуалния представител на

жалбоподателя – адв. Л.

ДОКЛАДВА депозирана на 19.09.2023 г. Молба от процесуалния представител на ответника, към която са приложени заверени копия на: Заявление за регистрация по ЗДДС на „Лигъл Консулт“ ЕООД, пълномощно от управителя на „Лигъл Консулт“ ЕООД относно представителството на дружеството пред банки, НАП, НСИ, НОИ и др. представено по повод регистрацията по ЗДДС; Заявления за подаване на документи по електронен път и ползване на електронните услуги, предоставени от НАП с КЕП на упълномощено лице, съдържащо данни и за декларирани електронни адреси – 4 бр. от името на дружеството-жалбоподател, последното от които вх. № от 14.10.2015 г. и молба от управителя на дружеството В. П., заведена с вх. № 10-53-03-3754 от 11.12.2019 г., депозирана пред ТД на НАП - офис „Център“, с която е заявена промяна на електронния адрес за кореспонденция с НАП.

В молбата на процесуалния представител на ответника е отразено, че съгласно чл. 82, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК регистрацията се извършва чрез служебно вписване на данни в регистъра, въз основа на данните от Търговския регистър, както и на регистър БУЛСТАТ.

АДВ. Л.: Становище по представените писмени доказателства ще взема в хода по същество. Не ги оспорвам, да се приемат представените писмени доказателства. Нямам други доказателствени искания.

ЮРК. Й.: Аз също не ги оспорвам. Да се приемат представените писмени доказателства. Нямам други доказателствени искания.

Съдът счита, че следва да бъдат приобщени като доказателства по делото представените към молбите, депозирани от процесуалния представител на ответника писмени документи, а с оглед становището на страните, че няма да ангажират други доказателства и нямат други доказателствени искания следва да бъде даден ход на устните състезания. Ето защо

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото представените от процесуалния представител на ответника, заверени копия на документи с Молби от 25.06.2023 г. и от 15.08.2023 г.

**ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.**

АДВ. Л.: Моля да постановите решение, с което да уважите жалбата ни като отмените решението на директора на ТД на НАП – [населено място], с което е оставено без уважение жалбата на „ЛИГЪЛ КОНСУЛТ“ ЕООД срещу Разпореждането на старши публичен изпълнител при ТД на НАП, в частта с която не са отписани по давност задълженията на дружеството по Ревизионния акт (РА) от 23.02.2015 г., които касаят главница и начислени лихви и е отказано прекратяване на образуваното изпълнително дело срещу „ЛИГЪЛ КОНСУЛТ“ ЕООД относно събирането на тези вземания.

Моля да ни бъдат присъдени разноските по делото, представляващи внесената

държавна такса.

Накратко, ще Ви помоля да имате предвид следното: спорът касае дали е налице, в случая, дали са настъпили последиците на спиране и на прекъсване на давността. На първо място, ответникът твърди, че е налице спиране на давността, по смисъла на чл. 172, ал. 1, т. 5 ДОПК предвид издадено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки и впоследствие издаденото Постановление за продължаване действието на предварителните обезпечителни мерки. Първото Постановление, което е издадено за налагане на предварителни обезпечителни мерки от 09.02.2015 г. не е произвело целените правни последици. Съображенията ни за това са свързани с обстоятелството, че в представеното Постановление е посочено някакво вземане без това вземане изобщо да е конкретизирано. Постановлението няма необходимото съдържание съгласно разпоредбата на чл. 196 от ДОПК. Постановлението е издадено въз основа на искане на ревизиращия орган и с него, съобразно разпоредбата на ДОПК, се цели обезпечаването на конкретно публично задължение. В случая, това не е постигнато с издаването на постановление, тъй като както казах в постановлението липсва каквато и да било индивидуализация. В сумата не е посочено дали касае главници или лихви, съответно това постановление по никакъв начин не би могло да бъде съотнесено с издадения впоследствие РА, който касае задължение на „ЛИГЪЛ КОНСУЛТ“ ЕООД по периоди за главници и лихви. В тази връзка, считам, че постановлението не е произвело правно действие и съответно не е спряло давността. Независимо от това, моля, да отчетете, че това Постановление, според ДОПК, във всички случаи действа до издаването на РА. След издаване на РА, по смисъла на чл. 121, ал. 6 от ДОПК, следва мерките да бъдат трансформирани в същински такива. Съобразно разпоредбата на чл. 121, ал. 6 ДОПК се казва буквално, че обезпечителните мерки следва да бъдат наложени, което означава, че налагането следва да се извърши по реда на чл. 202, ал. 1 от ДОПК. Видно от представените писмени доказателства, след издаването на Постановлението за продължаване на действието на предварителните обезпечителни мерки няма законни съобщения, респективно, дейността не е била спряна. Това е по въпроса за спирането на давността. Аз съм изложила подробно съображенията си в писмена защита, която ще представя по делото.

По въпроса дали е прекъсната давността, ответникът също не доказва, че давността е прекъсната, тъй като видно от представените доказателства, РА е бил връчен на някакъв адрес: krisi.boeva. Този адрес, видно от представените заявления, не е такъв адрес, който е посочен като адрес за кореспонденция по смисъла на чл. 28, ал. 2 от ДОПК и в тази връзка има съдебна практика, която съм цитирала в писмените си бележки като безспорно, както твърди ответникът, съобразно Тълкувателно решение № 7/2021 г., актовете с които се прекъсва давността като РА, следва да бъдат сведени до знанието на длъжника. Това не е станало, тъй като вместо да бъде връчен акта на редовния адрес, който е посочен в Заявлението за регистрация по ЗДДС, а именно: [електронна поща], РА е бил връчен на някакъв адрес, който е бил предоставен за съвсем различни цели. Той фигурира в Заявление за ползване на електронни услуги, предоставяни от НАП, което е заведено на 14.10.2014 г. в офис „Център“ от „ЛИГЪЛ КОНСУЛТ“ ЕООД.

Моля да съобразите аргументите ми, изложени в писмената защита, която представям и да отмените обжалваното решение, като върнете преписката за произнасяне на публичния изпълнител по предявеното възражение-молба за отписване на

задълженията на „ЛИГЪЛ КОНСУЛТ“ ЕООД, тъй като нито е налице спиране, нито е налице прекъсване на давността. Давността не е спирана след 21.03.2015 г.

ЮРК. Й.: Моля да постановите решение, с което да отхвърлите жалбата на „ЛИГЪЛ КОНСУЛТ“ ЕООД (в ликвидация) като неоснователна и недоказана и да потвърдите процесното Решение на директора ТД на НАП – С. като правилно и законосъобразно, като респективно да се потвърди и разпореждането на публичния изпълнител, с което той е отказал погасяване по давност на процесните публични задължения.

По отношение на казаното днес от процесуалния представител на жалбоподателя обръщам внимание, че що се касае до Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки отново бяха изложени аргументи, които по същество касаят законосъобразността на този акт, но въпреки всичко, обръщам внимание, че то е постановено във връзка с конкретна заповед за възлагане на ревизия именно въз основа на която е издаден и процесният РА.

По отношение на Постановлението, с което вече са наложени и същински мерки, по делото са представени и потвърждения и от двете банки по отношение на запорираните банкови сметки, така че твърдението, че не са изпратени запорни съобщения не отговаря на обективната действителност.

По отношение на твърдението че за целия период активният адрес на дружеството, което то е декларирано като адрес за кореспонденция с НАП е още първия адрес, който е посочен в Заявлението за регистрация по ЗДДС, това също не отговаря на обективната действителност, тъй като при всяка промяна на този адрес лицето подава ново заявление и именно такава се явява заявлението от 14.10.2014 г., с което обаче жалбоподателят, не само както твърди процесуалният му представител, че ще ползва електронните услуги, но също така, обръщам внимание, че малко по-надолу в самото заявление има ред, в който лицето декларира, че считано от дата 14.10.2014 г. ще приема електронните известия на НАП на електронен адрес: [електронна поща], на който съответно е изпращана кореспонденцията по повод на цялото ревизионно производство. Всичко е връчвано на този адрес и лицето, съответно се е възползвало от възможността да обжалва РА, който му е бил връчен също по този ред.

Представям подробни писмени бележки.

Претендирам юрисконсултско възнаграждение, за което представям списък.

АДВ. Л. (реплика): Имам едно допълнение във връзка с изложеното от колегата: държа да отбележа, че когато действително е представено Постановлението за продължаване действието на предварителните обезпечителни мерки, като на втората страница на това постановление единствено е положен един печат от двете банки, но според ДОПК налагането на запорите, когато касаят банкови сметки, се извършва по реда на чл. 202, ал. 1 от ДОПК с връчването на запорни съобщения. Такива, както казах няма представени по делото и както каза колегата, няма и потвърждение от банките за наложените запори.

По отношение на електронния адрес, аз считам, че това е адрес, респективно е заявено и се вижда какво е съдържанието на заявлението, за предоставяне на електронните услуги. Има решение на ВАС в тази посока, така че това са ми съображенията.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11:15 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: